

آشنایی با مدیریت دانش:

مدیریت دانش فرآیند شناسایی، ایجاد و کسب، به کارگیری توسعه، تسهیم، نگهداری و ارزیابی دانش در سازمان از طریق پیوند مناسب بین منابع انسانی، فناوری، فرهنگ سازمانی و ایجاد ساختار مناسب برای دستیابی به اهداف سازمان می باشد. مشارکت کارکنان، اساتید و دانشجویان در اجرای هرچه بهتر اهداف سازمانی دانشگاه علوم پزشکی، بزرگترین سرمایه و افتخار و موجب ارتقای بیشتر ارائه خدمات سلامت خواهد بود. در شرایط کنونی برنامه ریزی، هدف گذاری و اجرای برنامه ها توسط یک فرد یا گروه به تنهایی امکان پذیر نبوده و استفاده از مدیریت مشارکتی و بهره گیری از افکار، ایده ها، خرد و تجربیات با ارزش دیگر همکاران موهبت بزرگی است که می تواند دورنمای روشن دستیابی به اهداف را در سریع ترین زمان و بهترین شکل آن امکان پذیر نموده و مشکلات موجود در اداره امور دانشگاه را به راحتی برطرف نماید. وجود اساتید گران قدر و کارکنان فرهیخته دانشگاه و ذهن خلاق دانشجویان سخت کوش ضمیمه مناسبی است تا با همفکری و تعامل بیشتر کلیه این گروه ها و بهره گیری از گنجینه ارزشمند دانش و تجربه آنان، راه های دشوار دستیابی به اهداف، به راحتی پیموده شده و افق های روشنی از امیدواری و اعتماد فرا روی مدیران دانشگاه گشوده شود. در همین راستا معاونت توسعه مدیریت و منابع دانشگاه به دنبال توسعه دانش در سطوح مختلف دانشگاه است تا با جذب، پیاده سازی و ارزیابی دانش سازمانی به عنوان دارایی های با ارزش یک سازمان به دانشگاهی متحول، پیشرو و در عین حال خلاق و زنده و پویا دست یابیم.

تعریف بعضی واژگان در مدیریت دانش:

۱- دانش: استدلالات در باب اطلاعات و داده ها برای دستیابی به کارایی، حل مسائل، تصمیم گیری، یادگیری و آموزش است. در واقع دانش به آموزه هایی فراگیری شده حین کار اطلاق می شود که انتقال آن به سایرین باعث ایجاد ارزش افزوده می شود و به طور ساده تر به آموزه هایی گفته می شود که چهار ویژگی قابل استفاده بودن، به روز بودن، در راستای اهداف سازمانی بودن و ایجاد ارزش افزوده نمودن را داشته باشد.

۲- دانشکار: فرد یا گروهی است که به دلیل دانش، مهارت و عملکرد خاص خود در حوزه دانش مشخصی دارای امتیاز دانشی است. دانشکار شامل ایده پرداز و ارائه دهنده ایده، مجری ایده مصوب، ارائه دهنده و مجری بهبود، طرح اجرایی و تجربه نگار است و در سیستم نرم افزاری مدیریت دانش هر کاربر به عنوان یک دانشکار شناخته می شود.

۳- ایده (پیشنهاد): هر نوع نظر، فکر و راهکار که اجرای آن منجر به حل مسئله یا بهبود شرایط موجود شود و بتواند وضعیت موجود را آسان تر، سریع تر، صحیح تر، ارزان تر، ایمن تر و مطلوب تر کند. و ایده اولین گام برای حل یک مشکل یا برآورده کردن یک نیاز است. ایده به دو صورت کمی و کیفی می باشد بدین صورت که اگر دستاورد ایده قابل اندازه گیری و محاسبه ریالی باشد، ایده کمی و در غیر این صورت ایده کیفی خواهد بود.

۴- بهبود: معدل فارسی عبارت ژاپنی کایزن است و هرگونه بهبود یا تغییر کوچک و دائم برای رسیدن به نتیجه بهتر است و در واقع بهبود یا کایزن تلاش می کند اتلاف را از بین ببرد و به تولید ناب و ارتقا بهره وری پردازد و دانشکار جهت اصلاح امور آن را به اجرا درآورده است و نتایج آن قابل ارائه اما گستره آن محدود است.

۵- طرح اجرایی: مجموعه اقدامات مثبت و تاثیرگذاری که در راستای وظایف شغلی فرد یا سازمان به اجرا درآمده است. در طرح های اجرایی کلیه سازوکارهای قانونی، فنی و مالی بررسی می شود و هر طرح باید به مرحله درآمد و نتایج حاصل از اجرای آن به صورت مستند به شورای راهبردی مدیریت دانش دانشگاه ارائه شود.

۶- تجربه: فرایند حصول دانش یا مهارت کسب شده در یک مقطع زمانی خاص است که از طریق مشاهده و بررسی یک چالش یا مسئله سازمانی و یا یک نیاز و انجام یک یا چند مداخله برای رفع آن صورت گیرد. تجربه، هرگونه اقدام، مداخله، ماموریت یا پروژه ای است که موجهی ایجاد تغییر (مثبت یا منفی) در عملکرد سازمان می شود. تجارب به دو دسته تجارب موفق و تجارب ناموفق دسته بندی می شوند. تجربه موفق، تجربه ای است که حاصل آن باعث بهبود عملکرد سازمان می شود در حالی که تجربه ناموفق تجربه ای است که حاصل آن باعث بهبود عملکرد سازمان نشده ولی می تواند از تکرار خطاها در سازمان جلوگیری کند.

۷- شورای راهبردی مدیریت دانش: منظور شورای راهبردی مدیریت دانش دانشگاه است که از نمایندگان مدیریت دانش حوزه ریاست و معاونت های تخصصی دانشگاه تشکیل شده است و وظیفه سیاست گذاری مبتنی بر شواهد و سازماندهی و هماهنگی برای بهره برداری از خرد جمعی خبرگان و کارشناسان و بررسی و کارشناسی تخصصی دانش ارائه شده را بر عهده دارد.